

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
92/C 340/01	Ecu.....	1
92/C 340/02	Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i <i>Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende</i> , der finansieres af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF) under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget (ugen fra 15. til 19. december 1992)	2
92/C 340/03	Prognose for vinproduktionsåret 1992/93	2
92/C 340/04	Statsstøtte — C 26/92 — Italien	4
92/C 340/05	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 92 og 93 i EØF-Traktaten — Tilfælde mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse.....	4
92/C 340/06	Meddelelse fra Kommissionen om tariffen for gas anvendt som råstof i industrien (Nederlandene)	5
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
92/C 340/07	Domstolens dom af 2. december 1992 i sag C-280/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (<i>Fiskeri — betingelser for fartøjer fra en anden medlemsstat</i>).....	6
92/C 340/08	Domstolens dom af 2. december 1992 i sag C-370/89, Société générale d'entreprises électro-mécaniques (SGEEM) og Roland Etroy mod Den Europæiske Investeringsbank (<i>Offentlige bygge- og anlægskontrakter i en AVS-stat — EIB deltager i finansieringen — Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold over for en tilbuds-giver, hvis tilbud forkastes — Domstolens kompetence</i>)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 340/09	Slettelse af sag C-349/92	6
<hr/>		
II <i>Forberedende retsakter</i>		
Kommissionen		
92/C 340/10	Forslag til Rådets direktiv om anden ændring af direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter	7

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (1)

22. december 1992

(92/C 340/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgiske francs	40,2697	US-dollars	1,23773
Danske kroner	7,57061	Canadiske dollars	1,56289
Tyske mark	1,95773	Yen	152,823
Græske drakmer	260,036	Schweizerfrancs	1,76625
Spanske pesetas	139,256	Norske kroner	8,39865
Franske francs	6,67696	Svenske kroner	8,61463
Irske pund	0,739609	Finske mark	6,42384
Italienske lire	1756,44	Østrigske schilling	13,7946
Nederlandske gylde	2,20230	Islandske kroner	77,5688
Portugisiske escudos	176,798	Australske dollars	1,79330
Pund sterling	0,800605	Newzealandske dollars	2,40197

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Resumé af publicerede udbud, offentliggjort i *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende*, der finansieres af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF) under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) eller under De Europæiske Fællesskabers budget

(ugen fra 15. til 19. december 1992)

(92/C 340/02)

Nummer for internationalt udbud	Nummer og dato i <i>Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende</i>	Land	Vedrørende	Sidste dag for tilbud
3611	S 243 af 15. 12. 1992	Tanzania	TZ-Dar-es-Salaam: Motordræsiner	19. 2. 1993
3565	S 243 af 15. 12. 1992	Iran	IR-Teheran: Opførelse af hospital (<i>Supplerende oplysninger</i>)	15. 12. 1992
3610	S 244 af 16. 12. 1992	Thailand	TH-Bangkok: Tungt vedligeholdelsesudstyr	9. 3. 1993
3614	S 247 af 19. 12. 1992	Guinea	GN-Conakry: Uddannelse af volontører	19. 2. 1993

Prognose for vinproduktionsåret 1992/93

(92/C 340/03)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1756/92 ⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Til konstatering af de disponible mængder og for at kunne skønne over Fællesskabets behov skal der i henhold til artikel 31, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87 hvert år opstilles en prognose, i hvilken der også tages hensyn til den påregnede indførsel fra og udførsel til tredjelande;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2396/84 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3373/89 ⁽⁴⁾, fastsættes det, at prognosen opstilles på grundlag af alle foreliggende oplysninger, herunder meddelelser fra medlemsstaterne;

medlemsstaterne har meddelt Kommissionen oplysningerne vedrørende høst- og beholdningsanmeldelserne for vinsektorens produkter i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 3929/87 ⁽⁵⁾, som kodificerer bestemmelserne på dette område;

det af Kommissionen udarbejdede udkast til prognose for produktionsåret 1992/93 i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

GODKENDT FØLGENDE PROGNOSE:

Prognosen for vinproduktionsåret 1992/93 for Fællesskabet er anført i bilaget.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 27.

⁽³⁾ EFT nr. L 224 af 21. 8. 1984, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 325 af 10. 11. 1989, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 369 af 29. 12. 1987, s. 59.

BILAG

VINPROGNOSE — PRODUKTIONSÅRET 1992/93

(1 000 hl)

Rubrikker	Alle vine			Kvbd			Bordvine			Andre vine		
	I alt	Rød og rosé	Hvid	I alt	Rød og rosé	Hvid	I alt	Rød og rosé	Hvid	I alt	Rød og rosé	Hvid
Samlet produktion:	187 058	95 039	92 019	63 137	29 202	33 935	109 412	64 922	44 490	14 509	915	13 594
— udvinding af druesaft	3 300	1 070	2 230				2 000	1 070	930	1 300		1 300
— vinfremstilling	183 758	93 969	89 789	63 137	29 202	33 935	107 412	63 852	43 560	13 209	915	12 294
Lagre ved produktionsårets begyndelse:	119 473	63 001	56 472	72 683	37 439	35 244	44 925	25 049	19 876	1 865	513	1 352
— hos producenterne	77 038	41 779	35 259	48 882	25 432	23 450	27 585	16 178	11 407	571	169	402
— hos forhandlerne	42 435	21 222	21 213	23 801	12 007	11 794	17 340	8 871	8 469	1 294	344	950
Disponible mængder ved produktionsårets begyndelse	303 231	156 970	146 261	135 820	66 641	69 179	152 337	88 901	63 436	15 074	1 428	13 646
Indførsel												
— fra andre medlemsstater												
— fra tredjelande	2 308									2 308		
Disponible mængder i alt	305 539			135 820			152 337			17 382		
Samlet forbrug på det interne marked:	160 253			49 558			94 157			16 538		
— konsum	126 927			47 036			74 500			5 391		
— forarbejdning:	31 663			1 980			18 583			11 100		
heraf destillation:	28 063			1 980			14 983			11 100		
— brændevin	8 500									8 500		
— forordning (EØF) nr. 822/87	17 398			1 980			13 918			1 500		
— andet	2 165						1 065			1 100		
heraf eddikefremstilling	1 400						1 400					
heraf vermouthfremstilling	2 200						2 200					
— tab:	1 663			542			1 074			47		
— i produktionsleddet												
— hos forhandlere												
Udførsel:												
— til andre medlemsstater												
— til tredjelande				7 130			5 000					
Lagre ved produktionsårets slutning												
— hos producenterne	133 612			79 132			53 180			1 300		
— hos forhandlerne	390			271			65			54		
Lagerforskydning	14 139			6 449			8 255			— 565		
Selvforsyningsgrad	1,29			1,33			1,34			0,88		
Forbrug (liter pr. indbygger)	37,09			13,74			21,77					

STATSSTØTTE

C 26/92

Italien

(92/C 340/04)

*(Artikel 92 til 94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab)***Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter angående den støtte, som Italien har besluttet at yde til nødder**

Ved nedenstående skrivelse har Kommissionen meddelt den italienske regering, at den har besluttet at indstille den procedure, den indledte den 31. juli 1992 (¹):

»Ved skrivelse af 28. november 1991, indgået den 13. december 1991, underrettede Italiens Faste Repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber Kommissionen om ovennævnte støtteforanstaltninger.

Efter anmodning fra Kommissionen den 3. februar 1992 og den 7. maj 1992 fremsendte de italienske myndigheder supplerende oplysninger ved skrivelse af 5. marts 1992 og 5. juni 1992.

(¹) EFT nr. C 288 af 5. 11. 1992.

Kommissionen meddelte i skrivelse af 5. august 1992 den italienske regering, at den havde besluttet at indlede procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til to af de foranstaltninger, der indgår i det pågældende program, nemlig en støtte til faglig bistand til indpakning og støtte til finansiering af en yderligere høst.

Ved telex af 22. oktober 1992 har de italienske myndigheder meddelt Kommissionen, at de pågældende to foranstaltninger ikke længere indgår i ovennævnte støtteforslag.

Kommissionen har derfor besluttet at afslutte proceduren i henhold til Traktatens artikel 93, stk. 2, med hensyn til de pågældende foranstaltninger.«

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 92 og 93 i EØF-Traktaten**Tilfælde mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(92/C 340/05)

Vedtagelsesdato: 16. 9. 1992**Medlemsstat:** Tyskland (Brandenburg)**Sag nr.:** N 344/92**Titel:** Hoechst Guben GmbH**Formål:** Investeringsstøtte**Retsgrundlag:**

1. 20. Rahmenplan von 1991/Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur vom 6. 10. 1969
2. Investitionszulagengesetz 1991
3. Steueränderungsgesetz 1991
4. Beihilfen für die Schaffung hochqualifizierter Arbeitsplätze gemäß dem 20. Rahmenplan von 1991

Rammebeløb:

I alt 38,496 mio. DM = 19,57 mio. ECU:

1. 28,98 mio. DM (23 % af 126 mio.) = 14,74 mio. ECU
2. 9,092 mio. DM (investeringsstøtte på 12 % af investeringer indtil 30. 6. 1992 og 8 % for yderligere investeringer) = 4,62 mio. ECU

3. Afskrivninger (i henhold til lov om »skatteændring« for 1991)

4. 0,424 mio. DM = 0,21 mio. DM

Vedtagelsesdato: 30. 9. 1992**Medlemsstat:** Tyskland (Brandenburg)**Sag nr.:** N 468/92**Titel:** Märkische Faser AG, Premnitz**Formål:** Investeringsstøtte**Retsgrundlag:**

1. 20. Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe
2. Programm für unmittelbare Bundesbürgschaften in den neuen Bundesländern, einschließlich Berlin-Ost

Rammebeløb:

I alt 80,2 mio. DM = (40,78 mio. ECU):

1. 39,2 mio. DM = (19,94 mio. ECU)
2. 41 mio. DM = (20,84 mio. ECU)

Støtteintensitet: 23 % (heri ikke medtaget garanti)

Meddelelse fra Kommissionen om tariffen for gas anvendt som råstof i industrien (Nederlandene)

(92/C 340/06)

Ved skrivelse af 14. november 1991 fra Nederlandenes Faste Repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber og ved telex af 11. maj 1992 meddelte de nederlandske myndigheder Kommissionen, at gasdistributionsselskabet Gasunie påtænkte fra den 1. januar 1992 at indføre nye tariffer for visse gasleveringer.

Den nye tarifiering består hovedsagelig i, at der sondres mellem på den ene side gas, der af industrien anvendes som brændstof, og på den anden side gas, som anvendes som råstof. I sidstnævnte tilfælde skal køberen ikke længere betale punktafgifter, hvilket svarer til et prisnedslag på for tiden ca. 2,62 cts/m³. For den del af gassen, der leveres og anvendes som brændstof, gives der ikke prisnedslag.

Denne gas skal betales efter de normale gældende tariffer. For at kunne udnytte punktafgiftsfritagelsen skal de industrielle forbrugere anvende mindst 50 mio. m³ gas pr. år, og mindst 20 % af den samlede leverede gas skal anvendes som råstof.

Begrundelserne for fritagelsen for punktafgifter på gas er følgende:

- i lov af 31. oktober 1991 om punktafgifter står der bl.a., at hvis svær fuel oil benyttes som råstof i industrien, skal der ikke opkræves punktafgift for de således anvendte mængder
- udviklingen i gaspriserne for de store industrielle forbrugere er i almindelighed koblet til udviklingen i priserne for svær fuel oil, herunder punktafgifterne
- gaspriserne for store industrielle forbrugere, der anvender gassen som råstof, er derimod forbundet med prisen for svær fuel oil, der anvendes som råstof og derfor ikke pålægges punktafgifter.

Kommissionen har ligeledes konstateret, at den ved lov af 13. juni 1979 (Wet algemene bepalingen milieuhy-

giëne) indførte milieuheffing tilbagebetales til de virksomheder, der anvender gas som råstof, og at denne afgift ikke pålægges den gas, der udføres til andre medlemsstater. For så vidt angår de nederlandske ammoniakproducenter, nedsættes prisen på den gas, som Gasunie leverer dem, således med det beløb, som udgøres af denne afgift, for de mængder, som de anvender som råstof. For så vidt angår de tilsvarende mængder, der udføres til andre medlemsstater, beregnes prisen uden milieuheffing.

Kommissionen har ligeledes taget til efterretning, at leveringsprisen for gas, der anvendes som råstof af producenterne af kvælstofgødning, kan ændres i tilfælde af alvorlige forstyrrelser på ammoniakmarkedet. Af hensyn til de vanskeligheder, som derved vil kunne opstå for denne industri, vil Gasunie midlertidigt kunne nedsætte prisen på denne gas. Kommissionen har bemærket, at disse tilpasninger under ingen omstændigheder må føre til en pris, der ligger under den pris, som opnås ved udførsel til bl.a. Ruhrgas, Distrigaz og Gaz de France.

Kommissionen er af den opfattelse, at den pris, som fremkommer ved en sådan ændring, der ikke kan begrundes sagligt, og som går ud over det strengt nødvendige, vil kunne give disse producenter industrielle fordele. Derfor skal den anmode den nederlandske regering om at blive underrettet i tilfælde af ændring og i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3, om de nærmere bestemmelser vedrørende de prisnedslag, som vil blive givet i forhold til den normale tarif. Hvis nettoleveringsprisen (pris minus milieuheffing) for de nederlandske ammoniakproducenter på trods heraf skulle falde til under prisen for udførsel til andre medlemsstater, skal Kommissionen allerede nu meddele den nederlandske regering, at den under disse omstændigheder vil være forpligtet til at kræve, at eksportpriserne ændres som følge heraf.

I øvrigt skal Kommissionen meddele den nederlandske regering, at den ikke vil gøre indsigelse, jf. EØF-Traktatens artikel 92 og 93, over indførelsen af de ovennævnte tariffer.

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 2. december 1992

i sag C-280/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland ⁽¹⁾*(Fiskeri — betingelser for fartøjer fra en anden medlemsstat)*

(92/C 340/07)

*(Processprog: engelsk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-280/89, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Robert Fischer og Peter Oliver), støttet af Kongeriget Spanien (befuldmægtigede: Javier Conde de Saro, senere Alberto José Navarro Gonzalez og Abogado del Estado Rosario Silva de Lapuerta), mod Irland (befuldmægtigede: Louis J. Dockery, bistået af James O'Reilly), angående en påstand om, at det fastslås, at Irland ved at indføre Sea Fishing Boats Regulations 1986 har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 30 i EØF-Traktaten, artikel 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren ⁽²⁾ og artikel 27 i Rådets forordning (EØF) nr. 3796/81 af 29. december 1981 om den fælles markedsordning for fiskerivarer ⁽³⁾, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias og M. Zuleeg samt dommerne G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: C. Gulmann; justitssekretær: fuldmægtig D. Triantafyllou, den 2. december 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 30 i EØF-Traktaten og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren, ved at forbyde visse fartøjer under britisk flag at fiske og omlade fisk inden for de irske fiskerigrænser og at lande fisk i Irland.

2. Irland betaler sagens omkostninger.

3. Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 285 af 11. 11. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

DOMSTOLENS DOM

af 2. december 1992

i sag C-370/89, Société générale d'entreprises électromécaniques (SGEEM) og Roland Etroy mod Den Europæiske Investeringsbank ⁽¹⁾*(Offentlige bygge- og anlægskontrakter i en AVS-stat — EIB deltager i finansieringen — Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold over for en tilbudsgiver, hvis tilbud forkastes — Domstolens kompetence)*

(92/C 340/08)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-370/89, Société générale d'entreprises électromécaniques (SGEEM), Champs-sur-Marne, og Roland Etroy, Champs-sur-Marne, ved advokat Alexandre Vandencastele, Bruxelles, og advokat Simon Cohen, Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, rue Mathias Hardt 8-10, mod Den Europæiske Investeringsbank (befuldmægtiget Xavier Herlin, bistået af advokat R. O. Dalcq, Bruxelles), støttet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget Hans Peter Hartvig), angående et krav fremsat i medfør af EØF-Traktatens artikel 178 og artikel 215, stk. 2, om erstatning af det tab, sagsøgerne angiver at have lidt som følge af EIB's retsstridige adfærd i forbindelse med tildelingen af en offentlig bygge- og anlægskontrakt i Mali, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg og J. L. Murray samt dommerne G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse og M. Díez de Velasco; generaladvokat: C. Gulmann; justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe, den 2. december 1992 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i den foreliggende sag.
2. Sagen henvises til Sjette Afdeling.
3. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EFT nr. C 23 af 31. 1. 1990.

Slettelse af sag C-349/92 ⁽¹⁾

(92/C 340/09)

Ved kendelse af 27. november 1992, har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-349/92, Kongeriget Spanien mod Det Forenede Kongerige, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 256 af 3. 10. 1992.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om anden ændring af direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedur med hensyn til tekniske standarder og forskrifter

(92/C 340/10)

KOM(92) 491 endelig udg. — SYN 445

(Forelagt af Kommissionen den 27. november 1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A, 213 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal vedtages forholdsregler for fra 1. januar 1993 at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, eller for at udbygge det yderligere;

med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at sikre større gennemsigtighed i de nationale initiativer vedrørende udarbejdelsen af tekniske standarder og forskrifter ved ændring af informationsprocedur i direktiv 83/189/EØF;

for at fjerne hindringerne for, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, bør direktivets anvendelsesområde udvides;

på baggrund af erfaringerne er det nødvendigt at ændre notifikationsprocedur for de nationale standardiseringsorganers arbejdsprogrammer og nærmere fastlægge, hvilke oplysninger der skal notificeres, samt at gøre procedur mere smidig og mindre kostbar;

det er kun nødvendigt at foretage systematiske notifikationer for nye standardiseringsemner, og kun for så vidt som disse emners behandling på nationalt plan kan give anledning til sådanne forskelle i de nationale standarder,

der kan blive markedsforstyrrende; alle notifikationer eller senere meddelelser vedrørende udviklingen i det nationale arbejde skal afhænge af den betydning, dette arbejde tillægges af dem, der i forvejen er blevet underrettet om det nye emne;

Kommissionen skal imidlertid have mulighed for at forlange at blive underrettet om hele eller dele af de nationale standardiseringsprogrammernes indhold, så den kan foretage undersøgelser af udviklingen i standardiseringen i bestemte erhvervssektorer;

det europæiske standardiseringssystem skal organiseres af og for de interesserede parter, det skal baseres på sammenhæng, gennemsigtighed, åbenhed, enighed, uafhængighed i forhold til særlige interesser, effektivitet og beslutningstagning på grundlag af national repræsentation;

standardiseringsprocessen i Fællesskabet skal hvile på grundlæggende rettigheder for de nationale standardiseringsorganer, såsom mulighed for at rekvirere udkast til standarder, få kendskab til reaktionerne på indsendte kommentarer, blive inddraget i det nationale standardiseringsarbejde eller anmode om udarbejdelse af europæiske standarder til erstatning for de nationale; det er op til medlemsstaterne at træffe de foranstaltninger, der ligger inden for deres kompetence, til at sikre, at deres standardiseringsorganer respekterer disse rettigheder;

de regler, der vedrører status quo for de nationale standardiseringsorganer ved udarbejdelse af en europæisk standard, og som er indeholdt i direktivet, skal afpasses efter de regler, der vedtages af standardiseringsorganerne inden for rammerne af de europæiske standardiseringsorganer;

med hensyn til tekniske forskrifter for produkter indebærer de forholdsregler, der skal sikre et velfungerende marked eller bidrage til at udbygge det, bl.a. at de nationale hensigter gøres mere gennemsigtige, og at begrundelserne og betingelserne for at vurdere, hvilke virkninger udkast til forskrifter kan få for markedet, udvides;

på denne baggrund er det vigtigt at vurdere alle de forskrifter, et produkt skal følge, og tage hensyn til udviklingen i de enkelte landes praksis for lovgivning om produkter;

foruden tekniske specifikationer kan krav, der vedrører et produkts levetid efter markedsføringen, påvirke produktets frie bevægelighed eller skabe hindringer for et velfungerende indre marked;

med direktivets gennemførelse har der vist sig at være behov for at klarlægge begrebet »teknisk forskrift, som faktisk skal overholdes«; regler, hvori de offentlige myndigheder henviser til tekniske specifikationer eller andre krav eller opfordrer til at overholde disse, eller regler om produkter, som de offentlige myndigheder af hensyn til almenvellet er med til at gennemføre, får en mere bindende værdi end den, de normalt havde fået på grund af deres private oprindelse;

erfaringerne med direktivets anvendelse i praksis har også vist, at det er hensigtsmæssigt at klarlægge eller præcisere en række definitioner, procedureregler eller forpligtelser for medlemsstaterne i medfør af direktivet, uden at dette dog foregriber de forpligtelser, der påhviler dem for så vidt angår anvendelsen af andre fællesskabsdirektiver;

formålet med det indre marked er at sikre forhold, der fremmer virksomhedernes konkurrenceevne; for at virksomhederne bedre skal kunne udnytte fordelene ved dette marked, kræves der mere information; derfor er det vigtigt at give virksomhederne mulighed for at tilkendegive deres vurdering af virkningerne af nationale tekniske forskrifter, der påtænkes indført af andre medlemsstater, ved at fastsætte, at titlerne på de notificerede udkast samt ændring af reglerne vedrørende disse udkasts fortrolighed offentliggøres regelmæssigt;

direktivet pålægger medlemsstaterne klare, ubetingede forpligtelser til at sikre, at de nye tekniske forskrifter, når de én gang er vedtaget, stemmer overens med fællesskabsretten; enkeltpersoner kan ved domstolene gøre gældende, at disse forpligtelser skal respekteres; af hensyn til retssikkerheden er det derfor hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne offentliggør, at en national teknisk forskrift er blevet vedtaget under overholdelse af direktivets formaliteter;

det indre marked indebærer, navnlig hvis det er umuligt at få medlemsstaterne til at gennemføre princippet om gensidig anerkendelse, at Kommissionen foreslår vedtagelse af bindende fællesskabsretsakter; en særlig midlertidig status quo indføres for at undgå, at vedtagelse af nationale foranstaltninger skader Rådets vedtagelse af forslag, som Kommissionen fremsætter på samme område;

erfaringerne viser, at status quo-fristen, hvis den skal opfylde sit mål, skal forlænges, så der i højere grad tages hensyn til den tid, drøftelserne i Rådet tager; for ligeledes at lette Rådets vedtagelse af fællesskabsforanstaltninger er det nødvendigt, at medlemsstaterne afholder sig fra at vedtage en teknisk forskrift, når Rådet har vedtaget en fælles holdning til Kommissionens forslag;

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 83/189/EØF ændres således:

1. Artikel 1 ændres således:

— stk. 7) bliver stk. 1)

— stk. 1) affattes således:

»2) teknisk specifikation: en specifikation, der indeholdes i et dokument, som fastlægger karakteristika for et produkt, som f.eks. kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed, dimensioner, herunder forskrifter, der vedrører handelsmæssig betegnelse og terminologi for varen, symboler, prøvning og prøvningsmetoder, emballering, mærkning eller etikettering samt fremstillingsmetoder og -processer og procedurer for overensstemmelseevaluering

3) andet krav: et krav, der ikke er en teknisk specifikation, og som pålægges et produkt af bl.a. forbruger- eller miljøbeskyttelseshensyn, og som vedrører produktets levetid efter markedsføringen, såsom betingelser for anvendelse, vedligeholdelse, genanvendelse, genbrug eller bortskaffelse«

— stk. 2), 3) og 4) bliver henholdsvis stk. 4), 5) og 6)

— stk. 7) affattes således:

»7) europæisk standardiseringsorgan: organ nævnt i dette direktivs bilag I«

— følgende stykker tilføjes:

»8) nationalt standardiseringsorgan: organ nævnt i dette direktivs bilag II

9) teknisk forskrift: tekniske specifikationer og andre krav, herunder de administrative bestemmelser, der gælder herfor, som retligt eller faktisk skal overholdes, for at et produkt kan markedsføres eller anvendes i

en medlemsstat eller i en væsentlig del af denne stat, samt de af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der tager sigte på at forbyde fremstilling, import, markedsføring eller anvendelse af et produkt, jf. dog artikel 10 i dette direktiv.

De tekniske forskrifter, der faktisk skal overholdes, er bl.a. følgende:

- en medlemsstats love eller administrative bestemmelser, der henviser til tekniske specifikationer eller andre krav, eller til kodeks for fag eller for god praksis, der indeholder sådanne specifikationer eller krav, og som fastsætter, at hvis de pågældende specifikationer, krav eller kodeks er opfyldt, formodes de i loven fastsatte krav også at være opfyldt
- de frivillige aftaler, de offentlige myndigheder deltager i, og som af hensyn til almenvellet tager sigte på at opfylde tekniske specifikationer eller andre krav, bortset fra offentlige indkøbsaftaler
- love eller administrative bestemmelser, der ikke vedrører de nationale sociale sikringsordninger, og som henviser til en teknisk specifikation eller andet krav, og som, selv om de ikke formelt gør sidstnævnte obligatorisk, dog tilskynder målgruppen til at overholde sådanne specifikationer eller krav, bl.a. ved hjælp af skattemæssige eller økonomiske forholdsregler.

Herfra er undtaget tekniske specifikationer, der fastsættes af lokale myndigheder, der ikke direkte henhører under centralregeringen

- 10) udkast til teknisk forskrift: teksten til en teknisk specifikation eller et andet krav, herunder de administrative bestemmelser, der er udarbejdet med henblik på at vedtage den eller senere få den vedtaget som en teknisk forskrift, og som befinder sig på et forberedende stadium, hvor det stadig er muligt at foretage væsentlige ændringer.»

2. Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Kommissionen og de i bilag I og II nævnte standardiseringsorganer underrettes jævnligt om de nye emner, for hvilke de i bilag II nationale organer ved opførelse på deres standardiseringsprogram har

besluttet at fastsætte eller ændre en standard, undtagen hvis det drejer sig om fuldstændig gengivelse af en international eller europæisk standard.

2. Af disse oplysninger skal det bl.a. fremgå, om en standard

- bliver en gengivelse af en international eller europæisk standard med visse nationale afvigelser eller ændringer
- bliver en ny national standard
- bliver en ændring af en national standard.

Efter at have hørt det i artikel 5 omhandlede udvalg kan Kommissionen fastsætte regler for en samlet præsentation af disse oplysninger samt udarbejde et skema og opstille kriterier til brug for præsentationen af oplysningerne, så disse lettere kan vurderes.

3. Kommissionen kan forlange at få tilsendt hele eller dele af standardiseringsprogrammernes indhold.

Kommissionen stiller disse oplysninger til medlemsstaternes rådighed i en sådan form, at det er muligt at evaluere og sammenligne de forskellige programmer.

4. Kommissionen ændrer bilag II på grundlag af medlemsstaternes meddelelser.

5. På grundlag af et forslag fra Kommissionen træffer Rådet beslutning om ændringer af bilag I.»

3. Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

De i bilag I og II anførte standardiseringsorganer og Kommissionen modtager på forlangende alle udkast til standarder; det involverede organ holder de andre underrettet om opfølgningen af deres eventuelle kommentarer til disse udkast.»

4. Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til, at deres standardiseringsorganer

- fremsender oplysninger i henhold til artikel 2 og 3
- offentliggør udkastene til standarder, så der ligeledes kan indhentes kommentarer fra parter, der er etableret i andre lande

- giver de andre organer, der er omhandlet i bilag II, ret til at deltage passivt eller aktivt (ved at sende en observatør) i det planlagte arbejde
- ikke modsætter sig, at et standardiseringsemne i deres arbejdsprogram behandles på europæisk plan, og ikke iværksætter nogen foranstaltning, der kan skade en beslutning i denne retning.

2. Medlemsstaterne afholder sig især fra enhver handling i form af anerkendelse, godkendelse eller henvisningsmæssig anvendelse af en national standard, der er vedtaget i strid med bestemmelserne i artikel 2, 3 og 4.«

5. Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at sikre, at deres standardiseringsorganer under udarbejdelsen af en europæisk standard, som nævnt i artikel 6, stk. 3, første led, eller efter godkendelsen heraf ikke foretager nogen handling, der kan skade den tilstræbte harmonisering, og især at de ikke på det pågældende område offentliggør en ny eller ændret national standard, der ikke fuldt ud stemmer overens med en eksisterende europæisk standard.«

6. Artikel 8 ændres således:

— stk. 1 affattes således:

»1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 10, sender medlemsstaterne straks Kommissionen ethvert udkast til teknisk forskrift, medmindre der er tale om en almindelig gengivelse af en international eller europæisk standard, i hvilket tilfælde det vil være tilstrækkeligt at oplyse herom; de underretter ligeledes kort Kommissionen om grundene til, at det er nødvendigt at indføre en sådan teknisk forskrift, medmindre disse grunde allerede fremgår af udkastet.

Medlemsstaterne skal i givet fald samtidig fremsende teksten til de love og administrative bestemmelser, der hovedsagelig og direkte ligger til grund, hvis det er nødvendigt at kende den pågældende tekst for at kunne vurdere rækkevidden af udkastet til teknisk forskrift, undtagen hvis den er blevet tilsendt i forbindelse med en tidligere meddelelse.

Medlemsstaterne fremsender en ny meddelelse efter ovennævnte regler, hvis de i udkastet foretager ændringer, der fører til en udvidelse af

anvendelsesområdet, afkortning af den oprindeligt fastsatte anvendelsesfrist, tilføjelse af specifikationer eller krav eller en stramning af disse.

Hvis et udkast af hensyn til folkesundheden, forbrugerne eller miljøet specielt tager sigte på at begrænse markedsføringen eller anvendelsen af et stof, et præparat, et kemisk produkt eller et lægemiddel, fremsender medlemsstaterne ligeledes enten et resumé af eller henvisninger til de relevante oplysninger om det pågældende stof, præparat, produkt eller lægemiddel samt oplysninger om kendte erstatningsprodukter, der findes på markedet, og angiver, hvilke virkninger foranstaltningen forventes at få på folkesundheden, forbrugerbeskyttelsen og miljøet.

Kommissionen gør straks de andre medlemsstater bekendt med udkastet og alle de dokumenter, den har fået tilsendt; den kan også forelægge udkastet for det i artikel 5 omhandlede udvalg til udtalelse og eventuelt for det udvalg, der er kompetent på området.«

— stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Medlemsstaterne tilsender straks Kommissionen den definitive tekst til en teknisk forskrift.

4. Oplysninger, der fremsendes i henhold til denne artikel, er fortrolige, hvis den medlemsstat, der har fremsendt notifikationen, anmoder derom og giver en behørig begrundelse i det enkelte tilfælde.«

— følgende stykke tilføjes:

»5. Når udkast til tekniske forskrifter er et led i foranstaltninger, som på udkaststadiet skal fremsendes i henhold til andre fællesskabsretsakter, kan medlemsstaterne fremsende den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i dette direktiv, i henhold til den pågældende anden fællesskabsretsakt, forudsat at de formelt angiver, at meddelelsen også gælder i henhold til dette direktiv.

Selvom Kommissionen ikke reagerer på et udkast til teknisk forskrift i forbindelse med dette direktiv, har dette ingen indflydelse på, hvilke afgørelser der kan træffes på grundlag af andre fællesskabsretsakter.«

7. Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. Medlemsstaterne udsætter vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift tre måneder regnet fra datoen for den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse.

2. Med forbehold af stk. 3, 4 og 5 udsætter medlemsstaterne vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift seks måneder regnet fra datoen for den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse, hvis Kommissionen eller en medlemsstat inden tre måneder efter samme dato afgiver en udførlig udtalelse om, at den påtænkte foranstaltning frembyder aspekter, der eventuelt kan skabe hindringer for et velfungerende indre marked.

Den pågældende medlemsstat aflægger til Kommissionen rapport om, hvordan den agter at reagere på den pågældende udførlige udtalelse. Kommissionen kommenterer reaktionen.

3. Medlemsstaterne udsætter vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift tolv måneder regnet fra datoen for den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse, hvis Kommissionen inden tre måneder efter samme dato meddeler, at den agter at foreslå eller vedtage en bindende fællesskabsretsakt om det pågældende spørgsmål.

4. Medlemsstaterne udsætter vedtagelsen af et udkast til teknisk forskrift atten måneder regnet fra datoen for den i artikel 8, stk. 1, omhandlede meddelelse, hvis Kommissionen inden tre måneder efter samme dato meddeler, at den har konstateret, at udkastet til teknisk forskrift vedrører samme emne som et forslag til en bindende fællesskabsretsakt, der er fremsat for Rådet.

5. Medlemsstaterne afholder sig fra at vedtage et udkast til teknisk forskrift, når Rådet har vedtaget en fælles holdning til Kommissionens forslag.

6. De i stk. 3, 4 og 5 nævnte pligter ophører under alle omstændigheder i følgende tilfælde:

— når Kommissionen meddeler medlemsstaterne, at den giver afkald på sin hensigt om at foreslå eller vedtage en bindende fællesskabsretsakt

— når Kommissionen meddeler medlemsstaterne, at den trækker sit udkast eller forslag tilbage

— når Kommissionen eller Rådet vedtager rets-akten.

7. Stk. 1 til 5 finder ikke anvendelse, når en medlemsstat af presserende grunde, der skyldes en alvorlig, uforudseelig situation, og som vedrører beskyttelse af menneskers, og dyrs sundhed, beskyttelse af plantelivet eller befolkningens sikkerhed, er nødt til i løbet af meget kort tid at udarbejde

tekniske forskrifter og straks vedtage og indføre dem, uden at der er mulighed for samråd. Ved den i artikel 8 omhandlede meddelelse orienterer denne medlemsstat om, hvad der har berettiget til at træffe foranstaltningerne så hurtigt. Kommissionen udtaler sig om, hvorvidt den accepterer eller tilbageviser den hurtige handling, inden for fem arbejdsdage. Den træffer egnede foranstaltninger, hvis den finder den hurtige handling urimelig.«

8. Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Artikel 8 og 9 finder ikke anvendelse på medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser, hvis medlemsstaterne dermed:

- opfylder bindende fællesskabsretsakter, der tager sigte på vedtagelse af tekniske specifikationer
- opfylder forpligtelser som følge af en international aftale, der tager sigte på vedtagelse af fælles tekniske specifikationer i Fællesskabet
- anvender beskyttelsesklausuler, der er fastsat i bindende fællesskabsretsakter
- anvender artikel 8, stk. 1, i direktiv (92/59/EØF) om produktsikkerhed i almindelighed
- blot fuldbyrder en dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Domstol
- blot ændrer en teknisk forskrift i henhold til artikel 1, stk. 9, i dette direktiv i henhold til et krav fra Kommissionen med henblik på at fjerne en samhandelshindring.«

9. Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Kommissionen aflægger hvert andet år til Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg rapport om resultaterne af anvendelsen af dette direktiv.«

10. Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Kommissionen offentliggør jævnligt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en oversigt over titlerne på udkastene til tekniske forskrifter, hvorom den er blevet underrettet i henhold til artikel 8, stk. 1.

2. Når medlemsstaterne vedtager en teknisk forskrift, indebærer formaliteterne, at der i forskriften henvises til dette direktiv, eller at henvisningen er anført i forbindelse med forskriftens offentliggørelse.

De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.»

11. Bilaget affattes således:

»BILAG I

Europæiske standardiseringsorganer

- CEN
Den Europæiske Standardiseringsorganisation
- CENELEC
Den Europæiske Komité for Elektronisk Standardisering
- ETSI
Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder

BILAG II

Nationale standardiseringsorganer i De Europæiske Fællesskabers medlemsstater

1. BELGIEN:

- IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie
- CEB/BEC
Comité électrotechnique Belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité

2. DANMARK:

- DS
Dansk Standardiseringsråd
- DEK
Dansk Elektroteknisk Komité

3. TYSKLAND:

- DIN
Deutsches Institut für Normung e. V.
- DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE

4. GRÆKENLAND:

- ELOT
Hellenic Organization for Standardization

5. SPANIEN:

- AENOR
Asociación española de normalización y certificación

6. FRANKRIG:

- AFNOR
Association française de normalisation
- UTE
Union technique de l'électricité

7. IRLAND:

- NSAI
National Standards Authority of Ireland
- ETCI
Electro-Technical Council of Ireland

8. ITALIEN:

- UNI
Ente nazionale italiano di unificazione
- CEI
Comitato elettrotecnico italiano

9. LUXEMBOURG:

- ITM
Inspection du travail et des mines
- SEE
Service de l'énergie de l'État

10. NEDERLANDENE:

- NNI
Nederlands Normalisatie Instituut
- NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. PORTUGAL:

- IPQ
Instituto Português da Qualidade

12. DET FORENEDE KONGERIGE:

- BSI
British Standards Institution
- BEC
British Electrotechnical Committee«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1994 og underretter omgående Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, de udsteder på det af dette direktiv omfattede område.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

